

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB30 : 1854

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB30 : 1854", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 25*, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2008 .
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb30-txt-shoot-n67.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 25

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

NB30:67

#

Mskenes Gudsdyrkelse

Det nye Testamente ligger i den Opfattelse: vov som Enkelt at indlade Dig med Gud. Vi Msker sige: lad os holde sammen for forenede at dyrke Gud; jo flere vi ere jo saligere, jo sandere, jo Gud velbehageligere.

O, I Daarer og I Gavtyve; thi begge Dele er det.

Som Xstd. nemlig vender det: som Enkelt at indlade sig med Gud – ja, det er et Vovestykke, hvortil hører Fortvivlelsens Mod, og en Anstrengelse, den største af alle.

Men naar vi holde sammen (lader os holde sammen) for forenede at dyrke Gud: læg vel Mærke dertil, Du skal see Enhver af disse forenede Tusinder, indskyder bestandig mellem Gud og sig Mellembestemmelsen: de Andre, Folket, Msk-Slægten – aha, derved undgaaes baade det at vove og det at anstrenge sig^a; man dækker sig bestandigt med dette: de Andre, ligesom de Andre.

a Anm Det forstaaer sig, tillige narre de sig ogsaa derved selv for det Høieste: det som Enkelt at forholde sig til Gud.

Men Guds Selvhævdelse, om jeg saa tør sige, fordrer, at han har et Øie med enhver msklig Stræben i Retning af at blive Masse, Mængde o: D: Thi Gud er den Væren, hvor at være er at være Begrebet; Msket er den Væren, hvor det Numeriske er Veien til at blive Magt. See, derfor forstyrrede Gud Babel, og derfor har han altid Mistanke til Foreningerne.

Naar da Msk. sige: lader os holde sammen for forenede at dyrke Gud, saa er her underfundigt (dog maaskee ikke bevidst men natur-instinktligt) indeholdt: lad os gjøre Oprør mod Gud, see at blive stærke lige over for Gud. O, Msk. er instinktivt en listig Gavtyv – og har en Angst for Gud, hvilken gjør, at her ret al msklig Virtuositet i at gjøre Kunster opdrives.

I Christend. har Gud indladt sig med Msk. efter den størst mulige Maalestok: den Enkelte er det gjort muligt at forholde sig til Gud.

Just i denne uhyre Indrømmelse ligger saa igjen Guds Selvhævdelse: jeg vil kun indlade mig med den Enkelte.

Med den Enkelte vil han indlade sig, med hver Enkelt. Dette er det uhyre Mere end alt Hedenskab og end Jødedom hvor Gud bestandigt kun tillader den Enkelte

gjennem et Abstraktum at forholde sig til sig.

Og saa lever vi^b i Christenhed (fE ogsaa her i Danmark) saaledes, at det om Nationaliteten og Staten og den Enkeltes Forhold gjennem dem til Idee eller til Gud, skal være et Høiere end det n: Testamentes Christd. I Asner!

b (ved Hjælp af dybe, uudgrundeligt dybe Tænkere som Hegel og ikke mindre uudgrundeligt dybe Seere som Grundtvig)